

A kiadó előszava

Szilvási Lajos a XX. század egyik legolvasottabb magyar írója. Sok könyve százezres példányszámban jelent meg, és nagyobb részük több kiadást is megért. Az első könyvei azonban nagyon ritkák, ilyen az 1960-ban megjelent Csillaghullás is. Akkoriban papírhiány sújtotta a könyvkiadást, és egy addig még kevésbé ismert író könyveit egyébként sem merték volna nagy példányszámban kiadni.

A kis példányszám meglátszik a könyvek utóéletén is. A Csillaghulláshoz is nagyon nehéz volt hozzájutni. Csak egyszer adták ki, antikváriumokban reménytelen beszerezni, legfeljebb hosszú várólistákra lehetett feliratkozni. Olykor megjelent egy-egy példány könyvaukciókon, ahol viszont több tízezer forintot is megadtak még erősen kopottas kötetekért is. (A Szilvási-könyvek piacáról részletesen ír Faragó József a szerzőről szóló könyvében.) A gyűjtők gyakran keresik az író könyveit az Alinea Kiadónál, amely az utóbbi évtizedben kiadja Szilvási műveit. A korai művek közül először a Középkölés jelent meg, majd annak sikere után most – éppen tizedikként a kiadó Szilvási-sorozatában – a Csillaghullás is sorra kerül.

Bár ezt a regényt Szilvási Lajos korai könyvei között tartjuk számon, már egy kiérlelt műről van szó. Ekkorra több könyve is megjelent, tapasztalt újságíró. Több mint három évig írja ezt a vaskos regényt, 1956 elejétől 1959-ig. Volt is ideje írni, mert 56 után egy ideig nem volt állása. A Csillaghullás cselekménye 1940-ben kezdődik, s négy évet ölel fel, főszereplője Szanyi Márkus, egy fiatal repülő-tiszt. Szilvási emberközlelből követi végig a történelmi eseményeket, különböző társadalmi státuszú és élethelyzetben lévő szereplők – egy államtitkár, lánya és különböző gondolkodású rokonai, az Operaház egyik balerinája, egy angyalföldi fűszeres és családja, gyári munkások, katonatisztek – szemén keresztül láthatjuk e kavargó korszakot. Bepillanthatunk magánéletükbe, szerelmeikbe, kiútkeresésükbe a második világháború nehéz időszakában, s mindeközben a Szilvási-ira jellemző érdekesítő történetészövésre ismerhet az olvasó.

Szilvási a kéziratot 1959-ben zárta le. Ez a magyar történelem egy sajátosan csendes időszaka: a forradalom utáni megtorlás már befejeződött, az amnesztiák ideje még nem jött el. Ha nem történik semmi – az a jobbik eset. A könyvkiadás is a hatalom érdekeit szolgálta, így ne lepődjünk meg, hogy a Csillaghulláson is érződik a korszellem, pozitív és negatív hősei is illeszkednek a kultúrpolitika kereteibe – másképp meg sem jelenhetett volna. Ugyanakkor egy végig élvezhető, fordulatos, és – legalábbis számomra – meglepő véget érő könyvet vehetnek kezükbe az olvasók.

A szerkesztő